

1. בעניין: _____ אלורדיאן, ת"ז _____

תושבת בית לחם

2. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע.ר.

שניהם ע"י כ"כ עוה"ד אנדרה רוזנטל ו/או מוסטפא יחיא

מרח' צלאח א-דין 15, ת"ד 38788, ירושלים 95908

טלפון 6280633 פקסימיליה 6283312

העותרות

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית

ע"י פרקליטות המדינה, ירושלים

המשיב

עתירה למתן צו על תנאי

בית המשפט הנכבד מתבקש להזמין את המשיב לבוא וליתן טעם מדוע לא תותר יציאתה של עותרת מספר 1 (להלן: העותרת) לירדן ומשם ליוון על מנת לבקר את בנה.

בשל מהות העתירה מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע מועד קרוב לדיון.

בית המשפט הנכבד מתבקש לאפשר הגשת העתירה עם תצהיר ויפוי כוח שנתקבלו באמצעות פקסימיליה.

העתק עתירה זו מועבר יחד עם הגשתה לידי פרקליטות המדינה.

נאלה נימוקי העתירה:

1. א. העותרת הינה ילידת 1954, תושבת בית לחם, המעוניינת לצאת את הגדה המערבית לירדן

ומשם ליוון על מנת לבקר את בנה. בנה, _____ אלורדיאן, ת"ז _____

2. יצאה את הגדה המערבית מכנסיית המולד בבית לחם במאי 2002 כהתאם להסכמה

שהושגה אז.

ב. העותרת לא ראתה את בנה מזה יותר מ-4 שנים.

- ג. העותר לא הצליחה לצאח את הגדה המערבית מאז יציאתו של בנה הנ"ל. העותר ניסתה לצאת את הגדה המערבית בפעם האחרונה בסוף אוגוסט 2005.
- ד. העותרת לא נעצרה ולא נחקרה מעולם, תצהיר העותרת רצ"ב ומסומן באות ע' 1.
2. ביום 26.7.06 פנתה עותרת מספר 2 אל לשכת היועמ"ש של המשיב על מנת להסדיר את יציאתה של העותרת. העתק פנייה זו רצ"ב ומסומן באות ע' 2.
- ביום 17.8.2006 נתקבלה דחיית הבקשה. שם נאמר כי –
- “לא ניתן להתיר את יציאתו לירדן מטעמי ביטחון לאור העובדה כי מטרת היציאה הינה ביקור פעיל טרור, קיים חשש כי היציאה תנוצל למטרות פח"ע.”
- העתק השובה זו רצ"ב ומסומן אות ע' 3.
3. עותרת מספר 2 פנתה בשנית אל לשכת היועמ"ש של משיב בבקשה לשקול מחדש את עמדתו. ביום 4.10.06 נתקבל הסירוב השני מטעם המשיב. העתק הימנו רצ"ב ומסומן באות ע' 4.
4. העותרות מפנות לסעיף 12 לאמנה בינלאומית בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות, כתבי אמנה 1040, אשר נכנסה לתוקף לגבי ישראל ביום 3.1.1992. הקובע כלהלן:
- “2. כל אדם בן חורין לעזוב כל ארץ שהיא, לרבות ארצו הוא.
3. הזכויות שצויינו לעיל לא יהיו כפופות לכל הגבלות, למעט אותן הגבלות הקבועות בחוק, הנחוצות לשמירת הבטחון הלאומי, הסדר הציבורי (תקנת הציבור) בריאות או מוסר הציבור, או זכויות הזולת וחירויותיו המהיישבות עם הזכויות האחרות שהוכרו באמנה זו.”
- העותרות טוענות כי אמנה זו חלה גם כלפי העותרת, וזאת מכוח האמור בסעיף 2 לאמנה הקובע כלהלן:
- “1. כל מדינה שהיא צד באמנה זו מתחייבת לכבד ולהבטיח לכל היחידים בתחומיה הכפופים לשיפוטתה את הזכויות שהוכרו באמנה זו, ללא הפליה מכל סוג שהוא, כגון מטעמי גזע, צבע, מין, לשון, דת, רעה פוליטית או אחרת, מוצא לאומי או חברתי, רכוש, יחוס או כל מעמד אחר.”
5. א. העותרות מפנות לדברי בית המשפט הנכבד הזה בדבר מחויבותו של המשיב כלפי תושבי השטחים המוחזקים, כפי שבאו לידי ביטוי בכג"צ 2056/04 מיעצת הכפר בית סוריק ואחרים נ' ממשלת ישראל ואח' (טרם פורסם) כסיפא לסעיף 34 בו מצטט כבוד הנשיא את דברי כבוד השיפוטת פרוקציה מבג"צ 10356/02 יורב הס נ' מספר כוחות צה"ל בגדה המערבית, אלנת פיקוד מרכז, חק-על 2004(1), 2072, כלהלן:

“... והשני – באחריות לקיום רווחתם של התושבים. בתחום האחרון מופקד מפקד האזור לא רק על שמירת הסדר והביטחון של התושבים אלא גם על הגנת זכויותיהם, ובמיוחד על זכויות האדם החוקתיות הנתונות להם. הדאגה לזכויות אדם עומד במרכז השיקולים ההומניטריים שחובה על המפקד לשקול” (פרשת הס, פסקה 8).

העותרות טוענות כי כל עוד לא נשקפת מן העותרת סכנה קרובה וודאית לפגיעה משמעותית בבטחון השטח המוחזק או בבטחון המדינה, אזי יש להתיר את יציאתה. אין די בכך בעוברה שרצונה של עותרת מספר 1 לבקר את בנה אשר היה מעורב, לכאורה, בביצוע עבירה, כדי למנוע את הביקור. לעניין זה אנו מפנים לבג”צ 10677/04 אלעביאת ואח’ נ’ מפקד כוחות צה”ל בגדה המערבית. העתק פסק הדין רצ”כ ומסומן כאות ע’ 5.

ב. בהנחה שקיימים מידעים המבססים את סירובו של המשיב להתיר את יציאתה של העותרת, מתבקש בית המשפט הנכבד לעיין באותו חומר, אשר ככל הנראה יישאר חסוי בפני העותרות וב”כ, ולבחון אם המשיב פעל בתום לב וללא שיקולים זרים.

6. אשר-על-כן, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן את הצו המבוקש ולהפכו להחלטי.

ירושלים, 23 אוקטובר, 2006

אנדרה רוזנטל, ער”ד

ב”כ העותרות